Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1238/95

af 31. maj 1995

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 for så vidt angår fastsættelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden

(EFT L 121 af 1.6.1995, s. 31)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 329/2000 af 11. februar 2000	L 37	19	12.2.2000
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 569/2003 af 28. marts 2003	L 82	13	29.3.2003
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1177/2005 af 20. juli 2005	L 189	26	21.7.2005
►**M4**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2039/2005 af 14. december 2005	L 328	33	15.12.2005
►**M5**	Kommissionens forordning (EF) nr. 572/2008 af 19. juni 2008	L 161	7	20.6.2008
►**M6**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 510/2012 af 15. juni 2012	L 156	38	16.6.2012
►**M7**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 623/2013 af 27. juni 2013	L 177	20	28.6.2013
►**M8**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2014 af 4. december 2014	L 349	30	5.12.2014
►**M9**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2206 af 30. november 2015	L 314	22	1.12.2015

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 263 af 5.10.2013, s. 20 (623/2013)

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1238/95

af 31. maj 1995

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 for så vidt angår fastsættelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ([1]), særlig artikel 113, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EF) nr. 2100/94 (basisforordningen) skal gennemføres af EF-sortsmyndigheden (»sortsmyndigheden«); sortsmyndighedens indtægter skal i princippet være tilstrækkeligt til at dække dens udgifter; indtægterne skal sikres ved årlige gebyrer, som skal betales for tjenestebehandlinger som omhandlet i basisforordningen og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse ([2]) (procedureforordningen) og for hvert år, en EF-sortsbeskyttelse er gældende;

et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kan dække udgifterne i forbindelse med sortsmyndighedens indkøringsfase i den overgangsperiode, der er omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 3, litra b); ifølge samme bestemmelse kan denne periode forlænges med et år;

en sådan forlængelse af overgangsperioden bør overvejes, hvis erfaringerne ikke er tilstrækkelige til, at der kan fastsættes passende gebyrer, som kan sikre overholdelsen af princippet om selvfinansiering, samtidig med at det sikres, at Fællesskabets ordning for sortsbeskyttelse er attraktiv; en sådan erfaring kan kun opnås på grundlag af antallet af ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, de til prøvningsmyndighederne betalte omkostninger og den faktiske varighed for meddelt EF-beskyttelse;

gebyrernes størrelse bør baseres på principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning inden for sortsmyndigheden og navnlig principperne om sparsommelighed og omkostningseffektivitet;

med henblik på at forenkle sagsbehandlingen for sortsmyndighedens personale bør gebyrerne fastsættes, men også opkræves og betales, i den valutaenhed, som sortsmyndigheden anvender i sit budget;

ansøgningsgebyret bør være et standardgebyr, der kun dækker sortsmyndighedens egen behandling af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, uanset den pågældende planteart;

([1]) EFT nr. L 227 af 1.9.1994, s. 1.
([2]) Se side 37 i denne Tidende.

▼B

under særlig hensyntagen til behovet for dels at opnå en hurtig godtgørelse af de omkostninger, som allerede er påløbet for sortsmyndigheden, dels at fremme en effektiv indgivelse af ansøgninger i betragtning af den store geografiske afstand, der kan være mellem en ansøger og sortsmyndigheden, bør den i basisforordningens artikel 51 omhandlede tidsfrist for betaling af ansøgningsgebyret svare til perioden mellem foretagelsen af de for betalingen nødvendige handlinger og den faktiske modtagelse af betalingen ved sortsmyndigheden;

summen af de afprøvningsgebyrer, der opkræves for gennemførelsen af teknisk afprøvning, skal i princippet svare til den samlede størrelse af de gebyrer, som sortsmyndigheden skal betale til alle afprøvningsmyndigheder; udgifterne til vedligeholdelse af referencematerialet bør ikke nødvendigvis alene dækkes ved de opkrævede afprøvningsgebyrer; afprøvningsgebyrets størrelse bør på grundlag af erfaringerne fra de nuværende nationale ordninger for sortsbeskyttelse gradueres for tre grupper af plantearter;

de årlige gebyrer for varigheden af en EF-sortsbeskyttelse bør udgøre en supplerende indtægt for sortsmyndigheden, men bør bl.a. dække omkostningerne i forbindelse med den tekniske efterkontrol af sorter efter meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse og bør derfor følge den gruppeopdeling, der fastsættes for afprøvningsgebyrerne;

klagegebyret bør være et standardgebyr, der kan dække størstedelen af omkostningerne i forbindelse med behandlingen af en klage, dog bortset fra omkostningerne ved en teknisk afprøvning i henhold til basisforordningens artikel 55 og 56 eller ved en eventuel bevisoptagelse; to forskellige frister for betaling af klagegebyret skal tilskynde klagere til at genoverveje deres klage på baggrund af de afgørelser, der træffes af sortsmyndigheden i henhold til basisforordningens artikel 70, stk. 2;

andre gebyrer for særlige anmodninger bør i princippet dække de dermed forbundne omkostninger for sortsmyndigheden, herunder vedtagelsen af afgørelserne om sådanne anmodninger;

med henblik på at sikre en fleksibel omkostningsadministration, bør sortsmyndighedens præsident bemyndiges til at fastsætte de gebyrer, som skal betales for afprøvningsrapporter, som allerede findes på ansøgningsdatoen, og som sortsmyndigheden ikke råder over, samt for særlige tjenesteydelser;

tillægsgebyrer kan opkræves med henblik på at mindske unødvendige omkostninger som følge af, at visse ansøgere om eller indehavere af EF-sortsbeskyttelse ikke i tilstrækkelig grad samarbejder med sortsmyndigheden;

efter basisforordningens artikel 117 bør nærværende forordning træde i kraft så hurtigt som muligt;

sortsmyndighedens administrationsråd er blevet hørt;

de i denne forordning fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

▼B

Artikel 1

Formål

1. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden i henhold til basisforordningen og i henhold til procedureforordningen, skal opkræves i overensstemmelse med nærværende forordning.

2. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden, skal fastsættes, opkræves og betales i ►M5 euro ◄.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på eventuelle tillægsgebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden.

4. Enkeltheder om de gebyrer, som medlemsstaternes myndigheder kan opkræve i medfør af basisforordningen eller dette gebyrregulativ, skal følge de pågældende medlemsstaters nationale regler herom.

5. Hvis sortsmyndighedens præsident bemyndiges til at tage beslutning om gebyrernes størrelse og den måde, de skal betales på, skal sådanne beslutninger offentliggøres i sortsmyndighedens officielle tidende.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. For hvert enkelt relevant forhold er en part i sagen som defineret i procedureforordningen forpligtet til at betale de gældende gebyrer eller tillægsgebyrer. Hvis flere parter i sagen handler i forening, eller hvis der samtidig handles på flere parters vegne, hæfter hver af disse solidarisk for en sådan betaling.

2. Medmindre andet er fastsat i gebyrregulativet, finder de i basisforordningen og procedureforordningen fastsatte forskrifter om sagsbehandlingen ved sortsmyndigheden anvendelse, herunder bestemmelserne om sprog.

Artikel 3

Betalingsmåde

1. De skyldige gebyrer og tillægsgebyrer til sortsmyndigheden skal betales ved overførsel til en af sortsmyndighedens bankkonti.

2. Sortsmyndighedens præsident kan tillade andre former for betaling i overensstemmelse med de regler om arbejdsgangen, som skal fastlægges i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1, litra d):

▼M5

a) ved indlevering eller fremsendelse af checks, der er udstedt i euro til sortsmyndigheden

b) overførsel i euro til en af sortsmyndighedens girokonti

c) betaling til konti i euro hos sortsmyndigheden

▼M9

d) elektronisk betaling, enten med betalingskort eller direkte debitering.

▼B

Artikel 4

Den dato, der anses for datoen for sortsmyndighedens modtagelse af betalingen

1. Betalte gebyrer og tillægsgebyrer anses for at være modtaget ved sortsmyndigheden på den dato, på hvilken beløbet for overførslen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, er indgået på en af sortsmyndighedens bankkonti.

2. Hvis sortsmyndighedens præsident tillader andre betalingsmåder efter artikel 3, stk. 2, skal han samtidig fastlægge den dato, der anses for datoen for betalingens modtagelse.

▼M2

3. Hvis sortsmyndigheden ikke mener at have modtaget en betaling inden en fastsat frist, anses den pågældende frist alligevel for at være overholdt i forhold til sortsmyndigheden, hvis der inden den pågældende frist fremlægges fyldestgørende dokumentation for, at den person, der foretager betalingen, behørigt gav ordre til et pengeinstitut eller et postkontor om at overføre beløbet i euro til myndighedens bankkonto inden fristen.

———————

5. Dokumentationen anses for fyldestgørende efter stk. 3, hvis der fremlægges en kvittering for overførselsordren fra et pengeinstitut eller et postkontor. Blev overførslen foretaget efter SWIFT elektronisk bankbetalingsmetode, skal kvitteringen for overførselsordren have form af en kopi af SWIFT-rapporten, påstemplet og underskrevet af en behørigt bemyndiget ansat i banken eller på posthuset.

▼B

Artikel 5

Navn på den person, der betaler, og betalingsformål

1. En person, der indbetaler gebyrer eller tillægsgebyrer, skal skriftligt angive sit navn og betalingsformålet.

2. Hvis sortsmyndigheden ikke kan fastslå betalingsformålet, opfordrer den den person, der har foretaget betalingen til inden for en frist på to måneder skriftligt at angive betalingsformålet. Hvis betalingsformålet ikke er meddelt inden for denne frist, anses betalingen for ikke at have fundet sted, og beløbet returneres til den person, der har foretaget betalingen.

▼M9

3. Hvis det, efter at have rettet en forespørgsel til den pågældende bank, ikke er muligt at bekræfte indbetalerens identitet og tilbagebetale beløbet til en bestemt person, betragtes beløbet som andre indtægter inden for de frister, der er fastsat i sortsmyndighedens egne finansielle bestemmelser, jf. artikel 112 i grundforordningen, og vedtaget af sortsmyndighedens administrationsråd.

▼B

Artikel 6

Utilstrækkelige betalte beløb

Fristen for betalingen af gebyrer eller tillægsgebyrer anses principielt kun for at være overholdt, hvis hele det beløb, som gebyret eller tillægsgebyret andrager, er blevet betalt rettidigt. Hvis gebyrerne eller tillægsgebyrerne ikke er betalt fuldt ud, tilbagebetales det indbetalte beløb, når en eventuel frist for betaling er udløbet. Sortsmyndigheden kan dog, hvis det anses for rimeligt, se bort fra eventuelle mindre manglende beløb, uden at dette i øvrigt kan berøre rettighederne for den person, der har foretaget betalingen.

Artikel 7

Ansøgningsgebyr

▼M9

1. En ansøger om EF-sortsbeskyttelse (»ansøgeren«) betaler et gebyr på 450 EUR for behandlingen af en ansøgning, som er indgivet elektronisk via en webformular gennem sortsmyndighedens onlineansøgningssystem.

Ansøgeren betaler et ansøgningsgebyr på 650 EUR for behandlingen af en ansøgning, som er indgivet på anden måde end gennem sortsmyndighedens onlineansøgningssystem.

2. Ansøgeren foretager de for betalingen nødvendige handlinger, i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning, senest på datoen for ansøgningens direkte indgivelse til sortsmyndigheden eller for indgivelsen til en afdeling eller et nationalt organ, der er oprettet eller har fået overdraget varetagelsen af opgaven i medfør af grundforordningens artikel 30, stk. 4.

▼B

3. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at være modtaget på samme tidspunkt for sortsmyndighedens modtagelse af ansøgningen, fastsætter sortsmyndigheden i overensstemmelse med basisforordningens artikel 51 en frist på to uger, inden for hvilken en given ansøgningsdato efter basisforordningens artikel 51 ikke berøres. En fornyet opfordring til betaling som omhandlet i basisforordningens artikel 83, stk. 2, fremsendes ikke til ansøgeren inden udløbet af nævnte frist.

4. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at være modtaget inden for den ifølge stk. 3 fastsatte frist, anses datoen for modtagelsen af betalingen for at være ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51.

▼M2

5. Stk. 4 gælder ikke, hvis ansøgningen ledsages af fyldestgørende dokumentation for, at den person, der foretager en betaling, behørigt gav ordre til et pengeinstitut eller et postkontor om at overføre beløbet i euro til myndighedens bankkonto. Artikel 4, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

▼B

6. Så længe betalingen af ansøgningsgebyret af sortsmyndigheden anses for ikke at være modtaget, offentliggør den ikke den pågældende ansøgning, ligesom den udsætter gennemførelsen af den tekniske afprøvning.

▼M9

7. Er ansøgningsgebyret modtaget, men ansøgningen ikke gyldig efter artikel 50 i grundforordningen, tilbageholder myndigheden 150 EUR af ansøgningsgebyret og tilbagebetaler resten, når den underretter ansøgeren om manglerne i ansøgningen.

▼B

Artikel 8

Afprøvningsgebyr

▼M8

1. Gebyrer for tilrettelæggelse og gennemførelse af den tekniske afprøvning af en sort, der er omfattet af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse (afprøvningsgebyr), skal som fastsat i bilag I betales for hver påbegyndt dyrkningsperiode. Hvad angår sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale med visse komponenter, skal det i bilag I fastlagte afprøvningsgebyr betales med hensyn til en sådan sort og med hensyn til hver af de komponenter, for hvilken der ikke forefindes en officiel beskrivelse, og som også skal afprøves.

▼B

2. Afprøvningsgebyret for den første dyrkningsperiode forfalder til betaling senest ►M1 ———— ◄ fristen for modtagelse af materiale til den tekniske afprøvning.

3. Afprøvningsgebyret for hver efterfølgende dyrkningsperiode forfalder til betaling senest en måned inden påbegyndelsen af den pågældende periode, medmindre sortsmyndigheden fastsætter andet.

4. Sortsmyndighedens præsident kan offentliggøre de i denne artikel omhandlede forfaldsdatoer i sortsmyndighedens officielle tidende.

5. Er der udarbejdet en afprøvningsrapport om resultaterne af en teknisk afprøvning, som allerede er udført, i overensstemmelse med procedureforordningens artikel 27, forud for ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51, skal der betales et administrativt gebyr inden for en af sortsmyndigheden nærmere fastsat frist.

▼M9

Dette gebyrs størrelse fastsættes af præsidenten for sortsmyndigheden efter samråd med administrationsrådet og offentliggøres i sortsmyndighedens officielle tidende.

▼B

Artikel 9

Årligt gebyr

▼M7

1. Sortsmyndigheden opkræver fra indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse (i det følgende benævnt »indehaveren«) et gebyr på 250 EUR for hvert år af EF-beskyttelsens gyldighedsperiode (i det følgende benævnt »det årlige gebyr«), jf. artikel 113, stk. 2, litra d), i grundforordningen.

▼M2

2. Årsgebyret betales

a) inden 60 dage fra indrømmelsen af EF-beskyttelsen for EF-beskyttelsens første år, og

▼M2

b) den første dag i kalendermåneden forud for den måned, hvor årsdagen for indrømmelsen af EF-beskyttelsen falder, for de følgende år for EF-beskyttelsen.

▼B

3. Sortsmyndigheden tilstiller indehaveren en betalingsanmodning med angivelse af betalingsformålet, det skyldige beløb, forfaldsdatoen, samt oplysning om muligheden for tillægsgebyr i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a).

4. Sortsmyndigheden tilbagebetaler ingen betalinger, der er foretaget for en sådan opretholdelse af gyldigheden for EF-sortsbeskyttelsen.

Artikel 10

Gebyrer for behandling af særlige anmodninger

1. Nedenstående gebyrer for behandling af anmodninger betales af den person, der fremsætter den pågældende anmodning:

a) ansøgning om tvangslicens, herunder eventuelle indførelser i registrene, en anmodning om, at sortsmyndigheden meddeler en udnyttelsesret i henhold til basisforordningens artikel 100, stk. 2, eller en anmodning om ændring af en sådan meddelt udnyttelsesret (tvangslicensgebyr), idet Kommissionen eller en medlemsstat dog er fritaget herfor i det i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede tilfælde: 1 500 ►M5 EUR ◄

b) anmodning om følgende indførelser i registret over EF-sortsbeskyttelse (registreringsgebyr):

— overdragelse af EF-sortsbeskyttelse

— udnyttelsesret ifølge aftale

— identifikation af sorter som oprindelige og i det væsentlige afledte sorter

— anlagt af søgsmål vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1 og 2, og artikel 99

— anvendelse af EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller som tinglig ret tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i basisforordningens artikel 24: ►M2 100 EUR ◄

c) andre anmodninger om indførelse i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse eller i registret over EF-sortsbeskyttelse end de i litra a) og b) nævnte: 100 ►M5 EUR ◄

d) begæring om fastsættelse af omkostninger i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 5: 100 ►M5 EUR ◄.

2. De i stk. 1 omhandlede gebyrer forfalder til betaling på datoen for modtagelsen af anmodningen, som gebyret vedrører. Hvis betalingen ikke modtages rettidigt, finder basisforordningens artikel 83, stk. 2, anvendelse.

▼M2

3. Vedrører en ansøgning om en indførelse som omhandlet i stk. 1, litra b) eller c), mere end én ansøgning eller registreret rettighed, der ansøges om eller indehaves af den samme person, opkræves der kun ét gebyr.

▼B

Artikel 11

Klagegebyr

1. Klageren betaler et klagegebyr på 1 500 ►M5 EUR ◄ for behandlingen af en klage som omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 2, litra c).

2. En tredjedel af klagegebyret forfalder til betaling på datoen for sortsmyndighedens modtagelse af klagen; basisforordningens artikel 83, stk. 2, finder anvendelse på denne tredjedel. De resterende to tredjedele af klagegebyret betales efter anmodning for sortsmyndigheden senest en måned efter, at det pågældende kontor i sortsmyndigheden har fremsendt klagen til appelkammeret.

3. Hvis en påklaget afgørelse berigtiges efter bemyndigelse af sortsmyndighedens præsident eller ændres af appelkammeret, tilbagebetales det allerede indbetalte klagegebyr, hvis betingelserne i basisforordningens artikel 83, stk. 4, er opfyldt.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen eller en medlemsstat påklager en afgørelse, der er truffet i henhold til forordningens artikel 29, stk. 2.

Artikel 12

Gebyrer, der fastsættes af sortsmyndighedens præsident

1. Sortsmyndighedens præsident fastsætter størrelsen af gebyrerne for følgende sager:

a) det administrative gebyr som omhandlet i artikel 8, stk. 5

▼M3

b) gebyrer for bekræftede kopier

▼M9

_____

▼M1

d) det administrative gebyr, der omhandles i artikel 82, stk. 2, i procedureforordningen.

▼B

2. Sortsmyndighedens præsident kan beslutte at lade de under ►M1 stk. 1, litra b), c) og d) ◄, nævnte ydelser være betinget af forudbetaling.

▼M9

_____

▼B

Artikel 14

Undtagelser

1. Uanset artikel 7 berøres ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51 ikke for ansøgninger, der er indgivet i overensstemmelse med basisforordningens artikel 116, stk. 1 eller 2, hvis der senest den 30. september 1995 fremlægges tilstrækkeligt bevis for, at ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse har foretaget de for betalingen af ansøgningsgebyret nødvendige handlinger.

2. Uanset artikel 8, stk. 5, betales der et administrativt gebyr på 100 ►M5 EUR ◄, når der foretages en teknisk afprøvning af sorten på grundlag af de disponible resultater af enhver procedure for meddelelse af national sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 116, stk. 3. Et sådant administrativt gebyr forfalder senest den 30. november 1995.

▼M9

_____

▼B

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M8

BILAG I

Gebyrer for teknisk afprøvning som omhandlet i artikel 8

Det gebyr, der skal betales for teknisk afprøvning af en sort efter artikel 8, fastlægges i overensstemmelse med tabellen:

(EUR)

	Gebyrgruppe	Gebyr
Landbrugsgruppe		
1	Kartoffel	1 960
2	Raps	1 860
3	Græsser	2 210
4	Andre landbrugsarter	1 430
Frugtgruppe		
5	Æbler	3 210
6	Jordbær	2 740
7	Andre frugtarter	2 550
Prydplantegruppe		
8	Prydplanter med en levende referencepopulation, drivhusafprøvning	2 140
9	Prydplanter med en levende referencepopulation, afprøvning i fri luft	1 960
10	Prydplanter uden en levende referencepopulation, drivhusafprøvning	1 770
11	Prydplanter uden en levende referencepopulation, afprøvning i fri luft	1 570
12	Prydplanter, specielle plantesundhedsbetingelser	3 040
Grøntsagsgruppe		
13	Grøntsager, drivhusafprøvning	2 150
14	Grøntsager, afprøvning i fri luft	1 960

▼M2

—————